

Diensten en roosters: met de hakbijl erdoor

Nieuws maandag 24 maart 2025

Het nieuwe plan van De Lijn voor de aanpassingen van diensten en roosters slaat op vele plaatsen in als een bom. Veel chauffeurs die na de toch wel drastische veranderingen van basisbereikbaarheid dachten dat het ergste voorbij was, blijven verdwaasd achter na de bekendmaking van de nieuwe diensten. Heb ik mijn rol nog? Blijft mijn rol nog bestaan in de huidige vorm? Is er nog voldoende werk voor mij op de stelplaats?

De 'budgetneutraliteit' van de opeenvolgende Vlaamse regeringen tart elke verbeelding. Wie is nog eigenlijk voor dit plan? Onze reizigers? De lokale besturen? De Lijn? Verschillende coalitiepartners binnen de nieuwe Vlaamse regering? Volgens ons geen van deze. ACOD TBM is alvast geen voorstander.

Door deze maatregel die volgens ons slechts gedragen wordt door een minderheid, wordt wel het gehele openbaar vervoer in Vlaanderen stiefmoederlijk behandeld, met alle gevolgen van dien. Lijnen worden geschrapt, frequenties worden verlaagd en zowel de reizigers als de medewerkers blijven geschokt achter. Het marktdenken binnen onze openbare dienst neemt de bovenhand en elke vorm van ambitie of onze sociale rol wordt met harde hand neergeslagen met cijfers en statistieken.

Alsof het verminderen van kilometers nog niet erg genoeg is, werkt De Lijn ook nog eens mee aan het uitkleden van haar eigen diensten. In cynische termen heet dit 'Move The Needle', in het mooi Vlaams betekent dit gewoon 'privatisering'. Het verschuiven van tewerkstelling van de openbare dienst naar onderaannemers is niet gebaseerd op cijfers of studies zoals je zou denken, maar enkel op de illusie dat deze laatste alles beter kunnen dan wat we zelf doen. Van Vlaams-nationalisten zou je op zijn minst toch verwachten dat zij het zelfbewustzijn hebben van het eigen kunnen. Het zou de voogdijminister dus zeker sieren dit te herbekijken.

Maar ook binnen dit verhaal draagt De Lijn een verpletterende verantwoordelijkheid ten aanzien van haar personeel. Niet enkel richting de Vlaamse politiek, maar ook bij de uitvoering van deze verschuiving. We kunnen enkel vaststellen dat - hoe erg dit dossier al is - De Lijn het zich onmogelijk heeft gemaakt en de bal volledig mis heeft geslagen. De gevolgen zijn echter enorm voor het eigen personeel, maar ook voor de werknemers bij de onderaannemers. De Lijn slaagde erin tijdens het gunnen van contracten aan onderaannemers geen rekening te houden met de tewerkstelling in de regio's. Precies alsof personeel maar moet schuiven van de ene werkgever naar de andere of bij de eigen werkgever naar andere regio's. Het is ongeloofelijk irrealistisch en los van de werkvloer dat men tot zo een aanpak komt. Verbaasd zijn dat onze medewerkers en bij uitbreiding de werknemers van de onderaannemers zich minder dan een personeelsnummer voelen, bewijst een enorme kloof tussen beleid en uitvoering.

De stakingsdag op 12 maart was er dan ook om dit in de verf te zetten. Het signaal moet duidelijk zijn richting De Lijn: jullie hebben de grens ver overschreden. ACOD TBM eist dat dit stopt, maatregeling en een beleid schrijf je samen met de werknemers en niet vanuit een ivoren toren zonder voeling met wat er leeft. Dit geldt

zeker niet enkel voor exploitatie, maar ook voor alle andere diensten.

Stan Reusen